

Edebiyat Defteri

yolcu_wasabi -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
17 Nisan 2024 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

AYNALAR

aynalar...
yalnızlığıma sırdaş aynalar
içimdeki zelzeleyi duyan aynalar
varlığıma şayan aynalar

riyayı riyakara
güzeli güzele veren aynalar...
bu kalp
bir sizde çarpmakta
bir sizde avare ömrüm
bir sizde yolum bitmekte
sizde ağlamakta yüzüm
sizde kaymakta yıldızım
hayalimde
hayal aynalar

aynalar...
velvele
uçurum
kasvet...

aynalar
hayat
memat
aynalar bir gürültü
aynalar bir iman
bir seccade
bir cami
aynalar
yalnızlığıma dost aynalar...

YOLCU WASABI

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/912/aynalar.html>

BİLİNMEZ

Kimse bilmedi bu yüreği
adsız ve kimsesizdi
hep sevmelerden bahsetti
hep ve hiç durmadan
hani gül kokulu baharlar vardı onun
hangi katledilmiş halkın bedduasıydı üstünde
hiç bitmeden ve hiçleştiren
belki kazanıydı kaynayan bir cadının
belki bir büyücünün büyüsüydü
kim bilir ama o hep durmadan
bahsedip durdu sevmelerden
yalnızlık imparatorluğunda...

ve değişti ansızın verilenler
neydi onu böyle yapan
ađlatan, ahuzar eden neydi.
o sadece kendi olmak istedi
baharında ve kışında
sadece yalnızlığı vardı tertemiz onsekiz yaşında
bir kız kokulu..

ve böylece olmuştu
olacaklar bir bir
kim bilir belki
o hep kendiydi..... kim bilir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/3899/bilinmez.html>

SANA DAİR

Gece samanyollarında dolaşan bir yıldızsın
elinde kemanınla
dolaşıp dolaşıp şifa dağıtansın
ayrılanları kavuşturan
sevdalıları birleştiren
ağlıyanları güldüren
sensin sen...

haydi durma
çalma zamanıdır artık ezginin
duyan güler
duyan birleşir
duyan kavuşur
yazan bense içini bulur
haydi durma..... çal...

Yolcu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/12025/sana-dair.html>

BİR ODA Kİ

bir oda ki
tutturmuş bir şarkı herkes bir havada
hayret uyandırır bir anda bir gürültü
başlar sela
ve bir ses;işte hayat böyle birgünde bitti,der.

bir oda ki
uzunca bir halay
birileri süslenir
birileri güler
kınalı eller içinde bir gelin
etrafı çiçeklerle dolu
kimi üstte
kimi altta
ve ses;hüngür hüngür ağlamaya başlar...

bir oda ki
pencereler kapanır
perdeler iner
güneş batar
birden başlar bir dram
kimisi figür
kimisi figüran...

bir oda ki
muammalar içinde üflenir bir sura
bir hengame yerle gök arasında
yerde ölüler sıra sıra
gökte melekler saf saf
başlar mahşer mizani
ve aynı ses;oyun bitti, der...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/12527/bir-oda-ki.html>

YOL

[italik]Kimsenin bilmeyeceđi bir yol
ayrımalar fedakarlıklar...
ađlayan ve ağlamakta olan bir sırada
seçiciler, yorulmazlar kapı eđiđinde
ha desen başlayacak
vurulmazın gün ışığına doğuşu...
ve bakışı bilinmez...

yol demiştik bitimsiz serüvence
hiç gelmezdi akla dönüş
ve yarıda bırakmak
neydi bizi tutan bırakmayan hakka giden
acıyla yürüten
ve acıya güldüren....

burası oranın kendisiydi
yoldu
benim için
senin için
hepimiz için
oldukça çođalmaktı ve yetirilmekti
yetirmekti
burda olmak
ama korkmadan ilerlemek ilerlemekti

bıkmadan usanmadan.....

YOL-CU
YOL-CU

olmaktı...

bıkmadan usanmadan..... [/italik]

E.T: 31/03/2007
Dođubeyazıt

D.T:21/11/2011
Çanakkale

Yolcu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/20645/yol.html>

SENLE YAŞAMAK

Seni sevmekle başladı tüm hikaye...
Seni sevmekle yağmur bir kente...

Seni sevmekle bir eski mabedin görünen yüzünde...
Uzaklardan görünen...
Yakınlarda kurumuş bir ağacın gölgesinde...
Bir Bilge yol aldı...
Seni sevmek dedi...
Bir kentin Ruh'unda yolculuk...
Ve nereye gitsem aklım,
yüreğim ve dahi zerrelere taşıyıcısı Sen'in...
Ve bir ezgi çok eski bir ezgi Ruh'umda yankılanan...

Dinle...

[italik]Seni düşünmek
gamsız bitimsiz...
Sana sığınmak
korkusuz...
Bir kalabalık gürültülü kentte
Güzel çok güzel
Yanımda olmasanda

Her günün doğuşunda
Bir çift kanat olmak
Durmadan sana uçmak
Güneşi çalıp çalıp
Sana getirmek
Pencerene konmak
Güzel çok güzel
Sen bilmesende...

Senle yaşamak
Çok güzel...
[/italik]

Yolcu...

[italik]Düzeltilme-Ekleme/İstanbul-2019[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24971/senle-yasamak.html>

SEVGİLİ(M)

ömrü sonbahara dönük
bir hüzün ülkesiyim ben...

ANLADIM!
Dökülmüş yaprakları
sevgimin....

VE ANLADIM Kİ!!!
Çoktan sökülmüş kökleri
topraktan yüreğimin....

YOLCU...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49931/sevgili-m.html>

SUSMAK...

Bilmem bu hangi ızdıraptır yine vurur beni derinden
sorarım şimidi tüm bu uçan martılara
ve usul usul esen acıyı böğrüme getiren rüzgara
ve ardından kocamış yaşlı çınara....

gelmez cevap
yarı aydın gecemden
beklerim
gemiler çoktan gitmiş bu limandan
ne garip ne garip
böyle yalnız kalmak
kalabalığın içinde
sessiz bir çığlık olmak
gürültünün içinde...

haydi kalk yerinden ey yorgun beden
sırtlan yaşlı ruhunu
ve al yerinden unutmadan
bin yılların hüznüyle dolu heybeni
al ve yürü...

biliyorum bu akşam sana ne desem
bir boşluk ve bir hiçlikten öteye gitmeyecek
kalk ve yürü...

biz çoktan bırakıldık burda
ufuk kayboldu
görmüyor musun
burası çoktan yetir(il)mişlerle dolmuş
haydi kalk
anlamsız artık sessiz bağırışlar
bu gidişin ardından...
gelmez gemiler
çoktan gitmişler...

evet bize kalmıştı
tüm ayrılışlardan sonra
tüm suskunluklar
bu değiştirilemezdi
zaten zordu da buna asi olmak
bilmez misin
hiç mi söylenmedi sana
bir acıyı ancak bir başka acı dağlar
hiç mi duymadın
boşluğa bağırış boş...

haydi kalk ey yorgun beden
yeter artık bu genizde göl gözyaşı...
kalk ve gidelim
belki çaresi şu yoldadır

haydi yürüyelim...

11.01.2008
Çanakkale...

Yolcu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79515/susmak.html>

BİLMEM

Adam olmak diye yola çıkmak
kendini bir yıkımda bırakıp
ve durmadan yetirmek...
galiba
bu benim tarihim...
ve adsız olmak
ne garip ne garip içinde olana ulaşamamak.... yanındayken...
ama sonsuz... yakın...
ben yetirenim dedimya sıfırın içinde durgun ve sessiz...
bekleyen bir hiç boşluğunda....
yıpranmış acıların hüznünde
ve durmadan düşmek en dibe bu hiçliğin
artık yetmiyor bir yerde kelimeler
bir yığın hüznle dolu yüreği anlatmada...
ah be gözüm ... ah be...
garip olmak
böyle birşey galiba....
durmamak susmak birşey söyleyememek
ve içine ağlayıp ağlayıp genzine yanmak
bilemezsin sen bunun anlamını bilemezsin
dedimya yola çıkıp YOLCU olmaya kalkışmak
ama hiç ulaşamamak
ve ençok da bu anlatılmazın kardeşi bilesin....

ve ben hiç anlatamadım..... YOLCU.... olmayı..... hemde hiç...

YOLCU....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94826/bilmem.html>

Başlığı Olmayan Bir Seda..

Bu eksik bir yolcu hikayesidir ki sonu başlığı olmayan nerde yaşandığı ve ne zaman da yazıldığı bilinmeyen....

“Artık zamanı geldi bir yıldız bir gece olmanın ve yürümenin...
asıl kelimelermiş zor gelen ve durmadan ruhumuza dem vuran... ne yapmalı beklemeli mi yoksa gitmeli mi bu uzun ve derin derin bağırın sese ne yapmalı yoksa susmalı mı hiç olmamış gibi”

Bir kadim söylene ağızlarda bu yazı nerden geldi bu cümle kimin...
ve neden her gece yıldızlar dağlar rüzgarlar ağaçlar yapraklar ve sis neden durmadan söyler durur bunu yürekleri alıp götüren kulakları tırmalamayan bir sedayla kadim ezgilerle neden neden..
ve cavapsız algısız kelimesiz bir yanıt... bilinmez... dinleyelim o zaman vaka’i nivistten... dinleyelim belki o söyler bize bu hali... kim bilir belki... dinleyelim...

Ve adam ne çok yol gitmişti ne çok yürümüştü ama işte bitmiyordu sızı her adım tekrar tekrar bir doğuştu acılara ve sızılara...
ah bilenler bilir yürekte yanan ateşi ancak bir başka ateşin söndürebileceğini ve çoğu zaman yetmez anlatmaya bunu kelimeler ,
anlam kadük kalır ve bitmez yol...
işte böyleydi doğuş... oysa o ne çok istemişti ne çok ruhuna yoldaş bulmayı içine cennet yüreğine bahar olanı....
Ve ne olduysa o anda oldu o ilk bakışta hiç bilinmeyen bir güç, bir rüzgar estirdi sanki yüreğine adamın...
adam ise bir izbede oturuyordu sırtında bin yıllık bir hüzün yükü... yorgundu ama bitkin değildi...ruhu ise parıl parıl ışıl ışıldı...
ve dedik ya o ilk bakış eğer canlı masum ezgi dolu bir yüreğe geliyorsa canlanır ışıldar daha yoldayken çünkü hazırlıklı olmalıdır geleceği yere yoksa uymaz oraya...
evet adam dedik bir ezgi dolu yürekle yol alıyordu ve haliyle ona gelecek olan onun yüreğine gelmeden daha yolda ona alışmalı alışmalıydı ki geldiği yere yabancı olmasın yavan kalmasın hasret çekmesin hayıflanmasın o gelen...
yoksa dayanamaz fazla gelir ona o seda ve kaldıramaz bu hali alır başını gider o gelen...
Ve adam başlamaz mı söylemeye kadim sözleri... gecenin bir vakti geceye...
Ah suskun sırdaş dostum bu ne haldir böyle bir yük bir yük üstümde içimde bir ateş bir ateş yüreğim cayır cayır sular seller geçti ve ateş halen diri...
ve her yerde aynı bakış aynı suret ve kapandığında bu gözler son şey o ve açıldığında görünen ilk şey o...
söyle ey sırdaş kadim gecem söyle neredir buna bir hal çare, çöllere mi düşmek gerek bir gürz alıp dağlar mı delmek gerek yoksa vermek midir çaresi otuz iki dişi birden bir of demeden yoksa bulmak mı bir kırmızı gül uğruna bir can güvercin giden söyle ey dost gecem söyle ne yapmalı ne etmeli bağır çağır söylemeli mi bunu bir kentin meydanında veyahut susmalı mı bir şey demeden öylece yürümeli mi...
söyle kadim sırdaş dostum söyle...söyle...
Ve gece bir hoş sedayla dedi ki...
bırak kalsın bu hal çünkü veremez bunun anlamını hiçbir kelime ve hiçbir konuşma bırak kalsın derinlerde ruhunda ezgi olan yüreğinde bir hoş esinti olan...
bırak kalsın orda ve hiçbir şey deme...
ve yürü... ve susarak özle...

Ve dedik ya bu eksik bir hikaye...
evet eksik bir yolcu hikayesi başı ve sonu bilinmeyen...

ve pek kişi geldi ve pek çok kişi sordu nerden geldi bu bakış yüreğine adamın...

dedik ya bu eksik bir hikaye...

ve fakat derler ki adam halen suskun suskun özlermiş...

26/03/2010

Çanakkale...

Yolcu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/409978/basligi-olmayan-bir-seda.html>

Bir Demet Kelime...

Ol denilince büründüm
ve yol aldım...
kaç kelime geçti bilmiyorum oldum
zaman geçti bir kelime(m) oldu(m)
binyıllık hal üstümde
adını bulamıyorum..
Ve başlamaz mı gecenin bir anı
arayışım ve diyemeyişim..

Evet..

Kelimeye getirememek ne güç...
bir sokak boylu boyunca.... yüreğimde...
yürüyorum aynı yerdeyim
bir çitirdi duyuyorum dönüyorum kimse yok...
yol ve ben başka kimse yok
ve birkaç çer çöp...
böyle zamanlı zamansız gelmez mi bu hal
içini alıp bir orman deryasına gitsen
bütün renklere gark olsan
mavi denizi orda içinde hapsedsen
yine aynı geçmez bu hal
taki bir ışık demet söz ulaşmayana dek...
e neylersin oda oratada yok...gelmez ki...

Ve buluyorum..

Çok sonra anlıyorum
insanın yaşarken
kelime olabildiğini
umut mutluluk huzur
acı ve hüznün...
değil mi ki kelimedenden ibaret bunlar
bir sipariş usulu
biri giderken diğeri geliyor
ve sen o oluyorsun yada o sen...

Ve dedim...

Bir kelime var üstümde bu gece
meğer
demet demet hüznün

Ve Yol ilk defa sessiz
ve ben üşüyorum...

Yolcu...

30/10/2010
Çanakkale...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/417973/bir-demet-kelime.html>

Ayracsız bir Rüyâ

Ellerim yarına yağıyor
güneşin yüreğine buseler bırakan
Ve damlalar adımlarıma koşuyor
bir kaldırım bırakıyor
geçmişime
uzanan...

Ve başlar
şarkısı ruhumun
düşlerim içinde...

[italik]Seni rüzgarla
Seni bulutla
yüklüyor yüreğim
limansız kentine doğru...[/italik]

Artık eller tutulmuyor
yalnızlıkları var onların
eller sonsuzluk içinde
eller yıkımlar içinde
bakar uzayan yollara
boşu akıp giden
yarınına hasret ulaşılmayan...

Ve hüznle dolu eller
artık tutulmuyor
ve onlar çoktan
uçtu gitti
beyaz martılar misali
düşler ülkelerine...

Eller geçmişe saklı
hüzünlü utangaç
eller artık yarına inanmayan
geleceğine efsaneler tüneten
türeten...
Eller...

03/06/2008
Çanakkale...

Yolcu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/451936/ayracsiz-bir-ruy.html>

GİTMEK

Kelimeler büyü bugün
yol alışım, uzak kendimden ırak
bir adanmışlık
bulutlar göğe şahlanmış
yürek pusularla...

Hüzün değil bu
Ruhun haykırışı... karanlıklara
aydınlık...

Dur demek senden yalın
ve yalnız... sana yakın
kendimden uzak
yürümek soluksuz, çarpıntılı
yanı başında durmak
sonsuz yakın
hançerli bir yakarış bu
yürek sızısı
yanı başında ruhun...

Ve sanırım zamanı geldi
bu hâli derinlere gömmenin
uçlara atmanın...

Gitmek...
Ve seni anlamında bırakmak
gitmek... sana yakın
kendimden uzak...
gitmek...

16.04.11
Çanakkale...

Seslendirme;
beşkasımikibinyirmi
İstanbul...

Yolcu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/463646/gitmek.html>

Gece...

Yer yüzünde daha iyi bir dünya için durmadan mücadele edenlere sevgilerimle... Ve onların sevdiklerine seslenişiyile...

[italik]bağır üstüme
çiz kaleminle
yeni baştan ol de bana,
ama bakma mahzun bakma bana böyle
bir hal oluyor yüreğime
uzaktan
uzaklardan...

dur de dururum
yürü de yürürüm
ama bakma böyle hüznü hüznü
ne olur bakma...

biliyorum zamanı değil
geçti gitti sular
bir eski köprü altından
ne yapsak dönülmez geri
zaman aldı götürdü eskileri
bakma ne olur bakma böyle...
ağlamaklı ağlamaklı
uzaktan
uzaklardan...

biliyorum biliyorum
kucak orda
ev orda
ocak orda
biliyorum
lakin
güneş burda
dağ burda
yaşam burda
elim kolum bağlı
neylersin
dönemem
biliyorsun
bir cennet yeryüzü sözüm var sana...

hadi gül
bağır çağır gül
gülüşünle boğ celladı
ve tükür yüzüne hayının
tükür karanlık akıllarına
tükür
hayal bozanın
yaşam kirletenlerin
tükür yüzüne...

kelepçede olan ruhlara övünç olsun
direnenlere yaşam...
değer taşıyanlara
umut ...

ama gül
ama diren
ama susma...

yeterki gül

uzaktan
uzaklardan...

yeterki gül...

12.05.11
Çanakkale...

Yolcu...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/472748/gece.html>

...Ve Bir Adam...Ve Bir Kadın...Gittiler...

Yüreğini al ve gel dedi kadın
Ve yüreğini aldı gitti adam...

Ve yüreğini bırak git dedi kadın
Ve adam yüreğini bıraktı gitti
Puslu ve yarı aydın bir gecede
Bir yıldızın ağlayışıyla...

Kadın bi'kendine bi'adamın bıraktığı yüreğe baktı
Yüreğine yaşlar dökerek...

Oysa anlar içinde bir duvak sis
Sis içinde bir kundak...
Ve ötelere kökleri derinlerde bir hayat...
Yaşamaya hazır, parıl parıl bir derya...

Evet baharın gidişiydi bu
Soluyordu uzaklardan bir hayat
Yaprakları dökülüyordu...
Sanki gitmeye müsait
Kalmayı arzularcasına...

Ve adam bi'kendine bi'kadına baktı...
Onda kalmış yüreğine ağladı...
Ağladı günlerce
Ve Tanrı sonunda ona bi'yürek daha verdi...

Ve kadın ağlamaya başladı
Ağladı günlerce...
Ve Tanrı sonunda ondan bi'yüreği aldı...

Ve adam ve kadın ötelere gittiler
Ve belki bir daha hiç
Belki hiç birbirlerini göremeyecek
Aynı yüreğe ağlayamayacaklar...

Ama derlerki arada
Bilinmez ötelere bi'yürek ağlar...

Hem kadın duyar..
Hem adam....

18.10.2014

...Yolcu...

Ağrı[italik] [ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/942862/ve-bir-adam-ve-bir-kadin-gittiler.html>

Bir Sevi Yol

[italik] [ikiyanayasa]
Bir boşlukta olmak gibi
aramak ey sevgi/li Seni,
olan neyse Senin,
ve Sen yüreklerin incisi,
belki ılık meltemi ilk baharın.

Sevmek Seni
bir ülkeye barış
umut ve huzur...

Nefesin
hiç görmediğim bilmediğim
bir zambağın
bir nergisin
düşen bir çiğ damlasının
belki rengi...
bilmediğim...

Mavisine gökler deniz ayna
gözlerin,
aklımda bir hayal
renk renk çiçeklerin açtığı
yüzün...

Uzaktasın yolunu tanımadığım,
bilmediğim...
yüreğimde bir giz,
aklımda en güzel şey Sensin...

Ve Sen
sevgi
umut
ve özlem...

Ve Sen
Yüreğimin tacı
Ruh'umun en derin yanı...
San'a gelmek zor,
Sen'den olmak güç..

Yüreğine buselerim var
hiç söylemediğim
Geceye hatıra bıraktığım...

Yalınayak bir sevgi bu,
kökleri kadim...
Sen'in için
ve Sen'in... olan...
Ruh'una aşına olduğum,
tenine yabancı...

...

Ve dilde kalan tek sözcük,
bir selam cümlesi...

...

Esenlik...
Duamdır...
Senin için...

...

...Ves'Selam...

...Yolcu...
21/08/2016
Pazar/ 01:57

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041983/bir-sevi-yol.html>

Gölge Oyunu

Yüreğin kelimelerin içinde gizli...
Heryer umut olsa ne çıkar...
Kayıplar ardınca gittikten sonra...

Sevda ne büyük düzen...
Tek kişilik bir gürültü belki kıyamet...

Ah bu yol nereye gider
bilen var mı...
Yok mu... Bilinmez...
Bilinen hüznün demir bir acı...
Pas tutmaz yanmaz sönmez...
Dediler...
Yok işe yaramadı...
Göklerde herşey ayyuka çıktı çıkıcalı...
Bir kara kedi dolaşır...
Derler...
Uğur o gün doğdu...
Ardınca kaf dağına çıktı...

Yollar uzadı uzadı...
Eski bir kente geldi...
Kent güzel ama kimsesiz kimler çokça bulunmakta...
Her kim bir kim bula o muradına ere...
Diye...
Yazılmış duvarları kentin...
Meğer seneler seneler önce gitmiş kimler/i...
Gelmiş bazı kimler/i...
Bulamamış yalnız kimler/i bir kim...

Bir ses derin derin...
Uzaklardan ötelere...
Kentten bir ucundan bir ucuna...

—Kim demiş gölgeler yalnız
yollar pusulu güneş utangaç...
Sormamalı bunları...
Bir yol bir kim/le bir adım öteye
gid(er)(mez)/se...
Yol aydın ol(ur)/(maz)/sa...
Unut/ma/malısın...
Kim/in/senin/dir...
[Değil(sin)dir]...
Kendinin olduğun kadar...

25.07.2017/Salı
...yolcu...
İstanbul[ikiyanayaşla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108415/golge-oyunu.html>

Hüznün Şarkısı

Birden başladı herşey
rüya ve düş ve gelecek,
kimsesiz ve biçimsiz ve ötesiz...
Herşey birden bire,
Sessizliğin bağırışında çığlığında....

âlem ân içinde kendini yiyip bitirirken
ve çoğaltırken,
birden bire...

Ne olduğu bilinmeyen bir ufuktan
bir çığlık koptu geldi.
Yürekleri delercesine,
Ruhları koparırcasına...

Kim bilirdi acının göğü geçtiğini,
semaya telli duvak yol aldığını...

Ah bu hüznün karası, çıldırmış hali,
alıcısı olmayan bir pazar.
İçinde lime lime ben götürülüyorum.

Herşey ve heryer tanımsız boşluk derin derin...

Ve hiçlik hiç bu kadar aydın olmamıştı.
ve ötelere de bu kadar yakın...

Ve Kim bilirdi
herşey
birdenbire...

Yazım : 7/12/2014 Ağrı
Güncelleme. : 7/12/2017 İstanbul

...yolcu... [ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1132194/huznun-sarkisi.html>

Bir Öykü Dinledim... Ve Şair dedi ki...

Bu gece ölebilirim ansızın...

Yüreğim Göğsü...
Bu ne düzen,
ne yol...

Hani bir elma vardı kokusu sen
Bizi Cennet'imizden alan
Bizi biz yapan...
Hani nerde o kutsal el...
Tutsun en mahrem sırlarımdan
Tutsun ve getirsin
Tüm hayellerimi, umudumu
Gerçeğimi... Sevdami...

Ve başlasın ezgisi
Ruh'umda...

Sen yoksun...
Benden...
Ve ben yoksun... Senden...

Ve yoksun... İkimiz...
Ne çare... Yol... Uzun...
Çok uzun...

[italik] [ikiyanayasla]

[ikiyanayasla]Yolcu...

İstanbul

altitemmuzikibinondokuz[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246252/bir-oyku-dinledim-ve-sair-dedi-ki.html>

PÜNEZ

Bir kelebeğin ömrü müydü
bir an vardı
deli gibi göklerden
dökülen ben'dim...

Kimi arıyorum
kimi arıyordum...
Bir el yüreğimin içinde
ben ona bakıyorum
o Ruh'uma...

İşte böyle büyüdü
bir ozanın yalnız sevgisi...

Ne büyük intihar
ne büyük yalnızlık oysa...

Biri sevda dedi
aklıma Sen geldin...
Biri sevda dediğinde...
Güneşin doğması
çiçeklerin açması
Sen'den...

Ve şimdi utangaç bir Gece
Koynumda
Sabahlıyoruz
Tüm umutlarımla...
Ve ansızın
Seni soruyoruz
Yer ile yeksan ve gök
bir ağızdan
Seni söylüyoruz
Seni
Ruh'umun Yoldaşı...
Kadim Ezgi'm...

Ve bir yol...
rengarenk
açılıyor
belki ebediyete...
Aklım taşıyıcısı her an
Sen'in
olduğu gibi...
Şimdi
Yalnızlığın...
koşuyor
Kader atı...
Sanırım
göğsümü
delip geçecek...

Ve üryan tüm güller
Seni gördüklerinden beri...

Bağırıyorum

bağırıyorum

bağırıyorum
Gece'nin bir anı

üçra bir köşesinde
Dünyanın
sesim soluksuz
yüreğinde...
Ruh'unda tüm sevdalıların...

[italik]...İçim'in Cenneti diyorum
Tüm kadim Sevdalar
diz çöküyor...
[/italik]

Ve elim bağrımda
yol alıyorum
hiç durmadan

Sana...

Ruh'umun Yoldaşı...
Kadim Ezgi'm...

Sana...

[italik]Yolcu...

İstanbul
yirmieylülikibinondukuz
[/italik]

[ikiyanayasla]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1253921/punez.html>

Ve Alnım

Ve Alnım...

Alnım pencerede
Biraz rüzgar
Biraz yağmur

Alnım sokakta
İssız bir kasaba dünya
Koşan yok
Araba sesleri hepten azaldı
Vapur sesleri duyulmuyor
Martılar uçuyor Allah'tan...

Alnım şehirde
Sokak hayvanları yalnız
Ve şaşkın...
Bağırın
çağırın
kovalayanlar
Vardı... Bizleri...
Arada bizi sevenler de...
Ve yiyecek veren
Güzel yürekler de...
Sahi neredeler...

Alnım
Ücra bir köşesinde
Dünya'nın
Toprak Ana'nın
Gece çöküyor
Onbeş milyon
Seksen milyon
Yedi milyar kez
Yüreğime

Ve bir nida
Yüreğimden
Ruh'umdan

Affet...

Dilim varmıyor
Demeye
Ama
Ormanların
Suların
Dağların
Taşların
Çiçeklerin
Bizle anlamlı
Bozsak da bu anlamı
Şimdilerde...

Affet...

Biliyorum
Bu binyılların hüznü
Ve yükü...
Anlıyorum...

Affet...

Ve alnim kuyuda...
Bekliyorum...
Ve ışık...
Ve yol...
Ve güzellikler...

[italik]Yolcu...

İstanbul...

Karantinanın onsekizinci günü Türkiye için

Dünya Korona virüs (covid-19) salgınını yaşarken
yıl ikibinyirmi aylardan Nisan günlerden bir Cuma gecesi...[/italik]
[ikiyanayasla][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1290895/ve-alnim.html>

To be Lover and To be not...

[ikiyanayasa]...Sus pus olmuş bir kent
ardı arkası kesilmez bir anı zincir
ne tarafa baksam aynı yüz
ve orta yerde duran bir hasret...

ne desem
ne yapsam
ne etsem
faydası yok...
biliyorum...
olmayacak...
uzak çok uzak gözlerin...[/ikiyanayasa]

[italik]Yolcu...
İstanbul
ondörthaziranikibinyirmi...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307053/to-be-lover-and-to-be-not.html>

Bir Yolcu/luk Hikayesi

[italik]Bu bir yolculuk hikayesi
Başı, sonu belli olmayan...
[/italik]
Dedi bir vaka'i nivist..

Dinleyelim...
Ve perde açılıyor...

Bütün yalnızlıklar Ruh'uma...
Kelimelerin en dibi uçurum...
Her sözcük uzun bir sokak
Ve hangi sözcüğü alsam elime
Uzun bir yol..
İçinde binyılların hüznü...

Bir çiçek
bir bulut
bir kuş...
Masmavi gök..
Ve umut..

Sokağın, aşkın ve yiğitliğin
bir sesi olmalı...
Bir rengi...
Belki bir yolu...
Ama nedense
Hep bir uçurum...

Geçtiğim bu sokak, bu yollar
çok tanıdık...
çocukluğuma tebessüm ediyor,
dedi bir adam
ve bu yol...
gül ve demet...
dedi bir kadın...

Ve o ezgi
Her yerde...

Günler ışığın içindeki güve
Kozası erken yırtılmış tırtıl
Kanatsız kelebek ne yapsın...

Ve ikinci perde

Gecenin bir anı
Dünyanın ücra bir köşesinde
Bir ses...unutulmuş...
Bağırıyor... Çığlık çığığa ...
Yol
Yol
çok uzun...

İçim'in tüm kaleleri
Zaferin ve karanlığın
Demir'in ve altının
Suyun ve çekicin
Ve keskin bir kılıcın
Çok eski bir ezginin
İşgal günlüğünde...

Ve eski bir savaş meydanından..
Bir asker...
Sevglim dedi...
İçimde vuruldu...
Sormayın...
Gün eski gün...
Zaman hep aynı...
Akrep hep yelkovana
Sevda...
Bundandır...
Şarkısı bu saatin...
Bitmez...
Ve bu hikaye de...

.
.
.

Yolcu...

İstanbul...
onemikibinyirmi...
[ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1327454/bir-yolcu-luk-hikayesi.html>

Dilsiz Ruh'uma

.....

Seni...
Seni çağırıyorum ey hüznüm
Toplan gel
Tüm denizleri
Rüzgarları
En karanlık
Kuytu yerleri
Yıldızları
Al ve gel
Başımın ucuna...

Toplanın...

Toplanın...
Kırk gün kırk gece
Binbir gece
Kaf dağına varıncaya
Ağlaya ağlaya
Ağlayalım

Bu gece
Bitmesin
Toplanın...

Hangi kelime hangi anlatım hangi boşluk
Bir çılgın algı bir derin yara
uzun uzadıya bir yol
Yaşam...
Ey aklım kalbim ve Ruh'um
Susun...
Sağır edercesine İnsanlığı

Dönen geri gelen
aydınlığın demir hüznü
pas ve irin ölü hayaller
kıymetsiz umutlar
ve bir geniz göl göz yaşı
Şair burdan çıkamıyorum
Bedenim Ruh'uma işliyor
Yüreği çatladı düşlerimin...
diyeli kaç bin sene geçti
Bu hangi Tanrı'nın bedduası
Olimpos burdan ne kadar uzakta...

Doğduğum güldüğüm ağladığım
Anım can yorganları...
Küçüklüğümün saklambaçları
Bırakın Allah aşkına bırakın
Tadımca küçüleyim
Unufak olayım bu gece
Bu gece bitmesin...

Sevdanın med-cezri yok
Yıkımı bir orman kuytulduğu ozanın
Kalbi orda öldü
Kaç bin volt amper versen
Bir duygusu eder mi Şairin...
Gidin ardınızca bakmayın
bu anlamsızlığın göçüdür

Durmayın...
Başım uçsuz
Başım...
Başım ucuna gömüldü kendinin
Sevinin...
Ey kelimesizlik sen de sevin

Geldi ve gidiyor bu şarkı
bu limanın kalbimin şiiri...
Melodisi Ruh'umdan
Mozart'ı altüst eden
Aydınlığım baharım
hiç gelmiyor
Kışım ayazım
kadim yoldaşım
Gece'm biricik
Bitmesin...
Anlatmamalıyım
Toplanın...

Bu gece... Bitmesin...

.....

[italik]Yolcu...
İstanbul...
yirmialtıkasımikibinyirmi
[/italik]

Seslendirme
sekizmartikibinyirmibir...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1335391/dilsiz-ruh-uma.html>

Kuyu'm/sun İçimde...

Yüreğime dökülen bir ses var bu gece
Derin çok derin ötelerden bir ses...

[italik]Yeni yerler arayan ve belki de kendini arayan bir eski gezginin düşüyüm
Savaş meydanında göğsü kan aklı sevdiceğinde bir askerin son umuduyum
Ruh'unda eskilerin masalları derin izler olan bir kahramanın efsanesiyim
Uzun bir yolun en ücra köşesindeki bir eski çınarın kadim gölgesiyim

[/italik]

Yürüyorum

Yürüyorum

Yürüyorum

Bu Gece

Ardımca bir gölge bir hayal bir umut
yol ve sen yani İçim'in Cenneti
Kadim Yoldaş'ım
Kelimelerim üryan ben utangaç
Ayağımı attığım her yer bir çöl kalbinde yol aldđım Kuyu'm/sun...
Bir ömür orda kalabilirim
Gelmesin çıkarmaya hiç bir kervan
Kalbinin tahtında say beni ülkesiz bir melik olarak
Tek orda kalayım derininde senin
Çıkarma beni ordan İçim'in Baharı
Kadim Ezgi'im...

Kalayım bu gece Kuyu'm/da/Sende...

Kuyu'm/sun...

[italik]Yolcu...
yirmisekizmartikibinyirmibir...
İstanbul...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1363131/kuyu-m-sun-icimde.html>

Bir Var'mış Bir Yok'muş

Bir an olur ol'mak içinde olur her şey
Ve an olur ol'mak içinde yok olur her şey

Ne garip şey şu yaşamak denen
zil zurna heyecan yolu
Oysa anlamı gelmek ve gitmek
Bu kadar az ve öz
Ne öncesi ne sonrası
Gelmek ve gitmek...

Şu büyüklüğün başını kaldırıp baktın mı hiç ötesine
Uzaklar uzaklar uzaklar ve daha uzaklar
Yok yani sonu
Uzar uzar uzar...

Peki nedir seni bu kadar kendi içinde
seni devasa gösteren sana...

Anlasana yok'sun bu ötenin içinde
bu uzaklığın içinde var'mış gibi yorulma
Nasıl da çırpınıyorsun varmış gibi bir yaşamak...
Yokmuş gibi bir ölmek içinde...

Ah nerde kaldı gidenler
o eski zamanlar
Zamanlar ve zamanlar...

Sahi neydi zaman
Bir yargıç
bir eski peri masalı
Belki çok uzak bir yıldızın gülüşü
Işığı sönmüş de olabilir
Bize gelene dek...
Biz varmış gibi
Yaşamış da olabiliriz
Kim bilir...

Ah zaman ve zaman ve zaman...

Anlasana bu kadar ötede ve bu kadar uzakta
Varmış gibi yaşamak
Yokmuş gibi ölmek...
Anlasana...

Evet yaşamaya/ölmeye devam edebilirsin...

[italik]Yolcu...
yazım;
sekişsubatikibinyirmibir
yayın;
onbirekimikibinyirmibir
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393066/bir-var-mis-bir-yok-mus.html>

Adınla Başlıyorum Sen'in

Bir sahra güzeline yazmam gerekiyor
Alnımdaki bu yareyi
Al deyince koşan bu bin atlı rüzgarı
Bakınca tüm gözleri yakan bu alevi..

Ey felek söndür tüm sesleri
Uzakların, bin atlı yolların ufuklarını
Küçüktüm diyordu çok küçüktüm
Aldılar tüm oyuncaklarımı
Yerine bin bir taş bıraktılar..

Üzüldüm..
Yol aldım..
Büyüdüm..

Vardım.
Vara vara bir dağın başına
Aklım ermedi bekledim
Günlerce bekledim
An oldu baktım
Bir ışık Gök'lerde..
Meğer... Kadim bir efsun...

Hayal meyal bir tortu
Gece'nin ufkunda
Yazıyor.
"Ben seni yar'em diye bastım göğsüme
Ben seni canım diye aldım gönlüme"

Ve düştüm
Düşe düşe
Derin bir düş'ün... En dibine...

Uzaktardan bir el..
Söylüyor.

"Bu bir Sev' i yoldur
Yol'cu olana..
Bir kahır yoldur
Bunu bilmeyene.."

Yürüdüm
Çok yürüdüm
Gönlümde bir sızıyla
Yürüdüm

Çok yürüdüm...

Yolcu..
yirmiyedikasımikibinyirmibir...[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416794/adinla-basliyorum-sen-in.html>

Ruh'um... Can...

[ikiyanayasa]Ey gönül ses etme sen de benim gibi yangınlar-dasın
Ey Can! Tenine Ruh'um değdi..
Bu kaçınıcı gidiş
Bu kaçınıcı yol..

Ufuklar, yıldızlar ah Gökler beni anbean San'a getiriyor..
Farkında mısın...
Bir derya var biliyorum....
Yakınım yanı başımda...
Yürüyorum...
Ve bu tüm yollar San'a çıkıyor Can...

Sen'de bilmediğim ülkelerin heyecanı
keşfedilmeyi bekleyen bir vatan belki..
Kahramanları destansı..
Yürek Tac'ım...
Bir yük, bin hüzün, bin umut aynı yolda..

Bir sunu var.
bir pazar...
nasıl da bekliyorlar
Bir bir belki de bir çok..
Lime lime götürüleceğim...
Bu eski bir pazar pahası az..
Farkında mısın..

Ey ufkun ve göğün çocuğu...
Sen daha dün var'lık ve yok'luk perdesinin arasındayken
yanındaydım..
Gözlerine doğdum..
Ruh'um Anka misali türedi yüreğinde Sen'in..

Şimdi tüm dünya'lar olmuş'lar aynı an' da
Söylüyor kadim Ezgi'yi..
Gökler ve arasındakiler ve bir uçtan bir uca
alemin tüm dünya'larına yağın benim..
Farkında mısın...

Ne denir elden gelmeyince
yapılacak bir şey olmayınca..
Alemin en çılgın belki çıldırmış Ruh'u..
Gelip durmuşum şimdi kapına
Kaç çöl geçtim kaç dış verdim..
Ve aç biilaç kapındayım..

Elini Ruh'uma uzatmayacak mısın..
Ey Can...[/ikiyanayasa]

Yolcu...
yediagustosikibinyirmiiki...
Bir Assos /İda Hatırası...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446983/ruh-um-can.html>

Ve uyudum.. Düş... Yeniden...

Ve Uyudum.. Düş... Yeniden...

Bir ömür üstüne bir ömür koyulabilir mi
Gece gündüz ay yıldız boyunca
bir Düş'ün peşindeyim ben
Çok uzun yoldan geldim
yüreğim bir savaşçının hüznüyle dolu
Aklıma her geldiğinde sen
nedense bahar oluyor
lakin göç ediyor tüm yiğitler

Bir savaş meydanında kalakalıyorum
Yüzüm göğüm alnım
Sende yol alıyor
Uzaksın rüzgarlar kırlangıçlar kadar
bir çiy damlasında sabahın
Neden sonra tüm yeryüzü
aynı şarkıyı söylüyor
Bu hangi zamanın
hangi deryanın
yalnız kalmış hangi bilgenin
Düş/üdür böyle
Ruh' uma.. Düş'en...

Sen var mıydın
güneşler sende mi doğuyordu
Yoksa tüm bu Düş benim miydi..
Sen çok eski bir diyarsın
ırmakların coşgun
dağların engin
insanların pak
Ben bu Düş'ü gördüm
Uzun uzun gördüm
Her gece yıldız boyunca..
Gördüm..
Samanyolu benim yüreğimden geçiyordu
Her gece yıldız boyunca

Ah aklım ah Ruh'um Ah yüreğim
Damla damla süzülüp geliyorsa
gözyaşı/kelimeler
vermiyor anlamını farkındayım
Sizde olanı
Sus'un..
Sağır edercesine
Sus'un..

Çok derin
çok yalnız
çok kimsesiz
bir Düş
uluorta
orda
parıl parıl

Her gece yıldız boyunca
Samanyolu yüreğimde
Ben ise her gece sende
gözlerinin içinde Ruh'unda
ne desem eksik kalacak
biliyorum..

Sen var mıydın

Bu bir Düş..
Her gece Düş/en
sağanak sağanak Ruh'uma

Seher vakti ilk ışıklarıyla günün
Kapanıyor bu gözler
Bu Düş...

Var mıydın sen

Bu imge
bu yol
bu engin derya
nerde

Var mıydın sen

Ve uyudum.. Düş... Yeniden...

Yolcu..
yirmialtımartikibinyirmiüç..
İstanbul..

(seneyidevriyesiDüş'ün)
[ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1480382/ve-uyudum-dus-yeniden.html>

Olvido*

Gidiyorsun
yüreğim ellerinde
yolum yolunda
Ruh'um saçlarında
Gidiyorsun...

Kal desem tüm Zerrelere adedince
Utanırım
Sen yine de kalsan ya bir kahve molası süresince
Olduğun her anı cennet olan bir kahve molası
Dağlar neşelenir yollar senle açılır
Ayrılanlar senle birleşir bir bilsen
Kalsan bu sürece...
Yaşlanmanın huzurunu
Gözlerinde yaşarım ya
Bu sürece...
Ömür ustune ömür biçilir bana
Bir bilsen..
Bu sürece..

Ve gidiyorsun ve gitmelisin..

Yolum ömrüm ardınca...
Gitme demek ne güç
Kal demek ne güç
Sanki bir görünmez el bağırımı değil
Ruh'umu kazıyor da kazıyor...
Bu derin sızı nedir böyle
Sarmış da sarmış dört bir yanımı..

Ya bu Gece bu genizde
göl göz yaşını duyan var mı
Bu sessiz bu derin çılgılığı
Bu çıldırtasıya
Bir şey yapamamanın verdiği
derin acıyı duyan var mı
Seni de vururlar ey acı diyen
şair ne de haklıymış...

Ya bunu anlatmaya çalışmanın hüznü..

Her biri birbirinden garip ya bu mısralar..

Susmanın yolu çok aydın oysa...

Seni çok seviyorum..
güle güle..
Ey İçim'in Cenneti...

...

....

...

.. yolcu...

Şiir;
yirmiüçhaziranikibinyirmiüç..

*Olvido; unutuş..
Üstad Ahmet Muhip Dıranas'tan ödünç bir şiir başlığı.. Sevgi ve hürmetlerimle..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507014/olvido.html>